ἁπαλόκνης πλησίκνης.
ἀπαλύμβαν. ἀπαίκειραν. καπνόψαν. (θερ.)
89. ἁπαλήλιος. ἁπλάνησος. (νυξ)
ἀπαναίνυσον. ἡνίκα. (v. Hesych. p. 434. m ἀπαναπαυσαμένου. πεοφανῶς· ἀλλαγάν.
ἀπαρακάκξων. τῆς παρειᾶς ἀπαίκοψαν.
ἀπαρήνων. ἐφόνευσαν.
ἀπαίκρινον. ἀπεδοκίμαζων
ἀπαίκλιναν. ἔκλεψαν.
ἀπαλαλαμένος· φιλογαμένος.
ἄπαλος. τὸ ἄλικος.
ἀπάλαιρον. δύναμιν. ἀράτζηλον καὶ πολλήν (σκυβάλῳ)
ἀπαλάομαι. ἀποδιώκομαι.
ἀπαροξάμην. ἐνδάκηρον δα.
ἀπαροπολῶ τὸ ἀγοράζω. τὸ καρδαίνω
ἀπαναγκάμενος. δηδάκμενος.
ἀπάνεμαν. ἀπακλήρεω δαν.
ἀπάνθαν ἀπανθή.
ἀπαξαδμένον. ζαλοφανιμένον. μαγυμασμένον.
ἀπαξανωμένη. ξένη. ἀλλοίρια. (μορον)
ἀπαοίκαδι. ἀνόμοι οὖδιν. ἀπαοικὸς χαρὶ ὁ ἀνο-
ἀπαμφάνοντλαι. ἀπαοικόλα. ἀνάρμοσα.
90. ἀπαμέγεπτον. ἀπαμεδέων. ἀπαμέδηπον (ὄμον)
ἀπάρεπτον. ἀπαλώδητον. ἀπάρεπτον.
ἀπαρίτεμπτον. τὸ μὴ παμιτεμπόμενον.
ἀπαμινόητος. οὐ οὐδεὶς παμινοῆδαι δύναται ἀυλά-
πινοίᾳ καὶ ἀχαβῶν.
ἀπαμβάπιστος. ἄνεν βουλῆς καὶ διαίψεως.
ἀπαμέβλαπτον. ἀνυποπόητον.
ἀπαμέδπασος. ἄδυχος. ἀμάμεμνος.
ἀπαίμελα ὀλίγα. ὠτιλη.
ἀπαμεβάλποικλοι. ἀπαμεμηχανίτον. (πῖκ)
ἀπαμεχώποτον. ἀδάρεκχον. ἀνεοχλητον.
ἀπαμοῦντας. κωλυωντας.
ἀπαβάλωσαν. τὸ ζᾶς ἐλπίδας ἐπὶ τούτου ἔχων.
ἀπαβτούδαν. ἀπέλαι. καταβρόναι.
ἀπαύβη. ὀδβάθη.
ἀπαιβύαλο. καταδάπανάω.
ἀπαιχώπιον κωλυων.
ἀπαιννυον· ἀπαδίδουν. (μιμῆσθαι· ὠδ.)
ἀπαιωκτὸν μιβητὸν. τὸ μὴ ὠφελῆς ἄξιον.
ἀπαυδύναι. πολέμι. ἐμαχεσαι.
91. ἀπαυσος. ἀνηκοος.
ἀπάχθια. σῆβος. ἔχθεα.
ἀπαχθῶς ἐχθεωδῶς.
ἀπαχθόμενος. μιβούμενος.
ἀπαχθόμενος. βαβαρεμένος.
ἀπαχθίω μιβῶ.
ἀπαχεη ἀμέχεια.
ἀπαη- βλάβη (note ad ἀπήμενων)
ἀπαήλαβαν ἐσθίωξαν

ἀπηλιγηκότας· ἀποκαμόντας· ἀποκαμεννη-
δαντας· ἀναιδηδηδαντας.
ἀπήμαντον ἀβλαβῆ.
ἀπηνάμους ἀποθανόντας.
ἀπηνὲς ὠμηρεῶν· ἀπόλοιπον.
ἀπηνέσαρον· ἀπωλοιμώλαρον.
ἀπήννη· ἄμαχα.
ἀπηγήναλο. ἀποδηδόκλο. (ἀπαθῆ)
ἀπηναώδη. ἀγνοῦς γάγονεν. ἐξαπλάγη. (ἀδυ)
ἀπήαδαν· παρήλθων. παραδρόμων.
ἀπηλλαγηδαν. ἀπαλάπλαδαν.
92. ἀπηλιώτης. ἀναπολικὸς. ἄναρος.
ἀπηλλαγμένος. ἐλαφάδαρος.
ἀπήλυδις. ἔφοδος. ἐπιδρομή.
ἀπήνεκα. ἀφῆκαν. ἀφαίλαν.
ἀπηγμένος. ἀποφασόμενος.
ἀπήρκαν. ἀπαδήμησαν.
ἀπείρη. ἀναχώρει.
ἀπήλαδαν. ἐδίωξαν.
ἀπηρεπμένον. καπὰ ἀφύνοντας.
ἀπηλαίης. δηλητρος
ἀπηλαστὴς ἀβοδικός.
ἀπηχέσαλον. ἀηδὰς· δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἦχον
ἢ ἀποσαφόμαδας. (ὄσλε)
ἀπηχὼ ψαυδὰς. ἀπεμπάς.
ἀπηχθημένον ἀπόβλητον. (βύ.
ἀπηχθης· ὁ ἦχος καὶ ἡ προσβολή· καὶ ἡ ἐχθρωνη-
ἀπηλοίησαν. ἀπέκλοψαν.
ἀπηνύω τὸ ἀδυνάτον.
ἀπὶ βάδιλε.
ἀπιθι. ἀναχώρει· ἄπελθε.
93. ἀπίδανον· ἄπυον. ἀπειθῆ. ἀνήκοον.
ἀπιαλὸν. ζῆγος. πυρᾶλος.
ἀπίδιν. ἀπαέχαται.
ἀπληγὴς. ἐπαλίδιον. δύσκλειτον. (· ν)
ἀπληκέω. βάλλω.
ἀπλὴν ἀκαπουργητον. v. Hesych.
ἀπλατὸν· δαψιλῶς· μέγα. πολύ. ἀπλανδον.
ἄπλαδον. ἀλιδινὸν· ἀβλαβῆ. (ex fallor deletum et scriptum ἀὐτῶν
ἀπλήκτον· τὸ καὶ ἀλυκα.
ἀπλήτα. πολλά.
ἀπλοῦν. ὁ μηδενὶ καλ' ἀποίνοιας ἐξ ἑαυτοῦ λαλῶν
ἄπνους ἄψυχος.
ἀποβουκολῆδαι· ἀπβαλῶν. ἀπαλῆδαι.
ἀποβουκολῶν· ἀπαγλαύνων.
ἀποβλύζων· ἀξιῶν. ἀποβάλλων. (ἐξιῶν)
ἀποβλῶτον ἀνόσιον.
ἀποβηδοκαι· καταδιδῶν.
ἀπογονοτ νήπιος. βρέφος. παῖς. (γέννα τοῦ δεσπότου)
ἀπογεαφὴ ἀελδηπο ἐξ ἑαυτοῦ ὑπερβάσεως.
ἀποδεᾶν. ψεύγειν· τὸ ἔξω τῆς ὑπερβάσεως.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346463203/26